

ಶಿಲ್ಪಕಲಾ

ಪರೇಡ್ ನಡೆಸುವವರ ಥರ ಸಾಲುಹಚ್ಚಿದ್ದವು. ಗಿಡದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಗಟಾರೊಂದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಹಂದಿಗಳ ಗುಂಪು ಆಗೀಗ ನಿದ್ದೆ ಹೋಗಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ನಿತ್ಯವೂ ಅಲದ ಗಿಡ ಅನೇಕರ ಪಾಲಿಗೆ ಅಂದಂದಿನ ಅನ್ನಕ್ಕೂ ದಾರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಎಗ್ರೆಸ್ ಅಂಗಡಿ ಬಿಸ್ಕಿಲ್ಲಾ, ಪ್ಯಾರಲ ಹಣ್ಣು ಮಾರೋ ಮಂಜಾ, ಮನೆಯಿಂದ ಮಾರಲು ಅಂತಲೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಂದಿರ್ತಿದ್ದ ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿ ಭಜಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಹುಸೇನವ್ವನೂ ಸೇರಿ ಎಲ್ಲರೂ ಚೂರು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮಿ ಟೈಮಿಗೆ ಹಾಜರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹತ್ತರ ವೇಳೆಗೆ ಇವರೆಲ್ಲ ನವೋದಯ ನಗರ ಬಸ್‌ಸ್ಟಾಪ್ ಹತ್ತಿರದ ತಮ್ಮ ಖಾಯಂ ಜಾಗೆ ಅನ್ನೋವಂತಾಗಿದ್ದ ಆ ಅಲದ

ಗಿಡದ ಅಜುಬಾಜು ಹಾಜರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬರ ಮುಖ ಒಬ್ಬರು ನೋಡಿಕೊಂಡೇ ಮುಗುಳ್ಳುಕ್ಕು ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಿಳಿದರೂ, ಉಳಿದ ಯಾರದಾದರೂ ಅಂಗಡಿ ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಂದಿ ಕಂಡುಬಂದರೆ ಇವರ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂಥರದ ಕಸಿವಿಸಿ. ನವೋದಯ ನಗರಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೇರೆ ಏರಿಯಾಗಳಿಗೆ ಹೋಗೋ ಬಸ್‌ಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಲದ ಗಿಡದ ಬುಡದಲ್ಲೇ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದವು. ಮೊದಲಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲೇ 'ಕೋರಿಕೆಯ ಬಸ್' ನಿಲುಗಡೆ ಅನ್ನೋ ಬೋರ್ಡ್' ಒಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಅದು ಬಸ್ ಸ್ಟಾಪ್ ಎಂಬುದು ಬಸ್ ನಿಂತ ಮೇಲೆಯೇ ಗೊತ್ತಾಕಿತ್ತು. ಅದೇ ಏರಿಯಾದ ಕಾರ್ಪೊರೇಟರ್ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ-ಧಾರವಾಡ ಅವಳಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಮೇಯರ್